

hogy húzzon innen, nekem ilyen kutya nem kell. A gyerek leguggolt mellé, na, erre kapott ő is, a kis buzeráns. Még mindig a Rexet rugdostam, amikor a szomszéd karon fogta a fiamat, húzta, beültette az autóba, és elvitte. Nem tudom, az ő kutyája hova lett, lehet, betették azt is a kocsiba, nem figyeltem. Rohadt, geci, áruló dög, rohadt, geci, áruló dög – rugdostam le a járdáról a kutyát, miközben folyt a szájából a habos nyál. Fél órát locsoltam slauggal a betont, de még mindig tiszta dzsuva, meg lehet nézni.

Több kutya itt nem lesz, az fix. Egy se. Szarakodjon velük más.

És még nem volt vége! Délután telefonáltak az iskolából, hogy a gyerek nem ment be. Hát, haza se jött, mondtam nekik, úgylát nem sokat tudok mondani. Aztán vacsorára se, reggelire se méltóztatott. De ha előkerül, lesz hozzá egy-két szavam, az biztos.

Csordás Gábor

PIERRE DE BRACH HAT ÚJ KÖLTEMÉNYE

Az alább olvasható, kissé korszerűtlen versek szerzője Pierre de Brach bordeaux-i illetőségű költő. Monográfusa, a szintén bordeaux-i Reinhold Dezeimeris szerint* Pierre 1548-ban, a sóadó miatt kitört nagy lázadás évében született, bár lehet, hogy ez a mi időszámításunk szerint 1549-et jelent.** Halálának időpontja, ugyancsak Dezeimeris szerint, ismeretlen. Mi persze már tudjuk, hogy azért, mert e versek datálásának tanúsága szerint még ma is él – vagy legalábbis 2014 januárjában élt még, és korához képest meglepő módon – 466 éves volt ekkor – szerelmes verseket írt egy nála sokkal fiatalabb hölgyhöz, akinek kilétét sajnos nem sikerült megállapítanom. A hölgy angolosan hangzó nevének (vagy álnevének?) meglehet, köze van ahhoz, hogy Bordeaux egészen 1453-ig az angol koronához tartozott. Ennek emléke olyan eleve-

nen élt a városban, hogy elégedetlen lakosai még az említett lázadás alkalmával is Angliát éltették, „Que vive l’Angleterre!” – és hasonló értelmű gaszkon nyelvű – kiáltások kíséretében gyűjtogattak és fosztogattak.

A versek krakkói, illetve marosvásárhelyi datálása talán azzal hozható összefüggésbe, hogy kor- és honfitársát, Valois Henriket (1551–1589) 1573-ban Henryk Walezyn néven Lengyelország és Litvánia királyává választották, majd amikor bátyja, a beteges és szerencsétlen IX. Károly halála után III. Henrik néven Franciaország királya lett, a krakkói trónon Báthory István (1533–1586) követte, aki egyben Erdély fejedelme is volt. (Bordeaux nem volt messze Marosvásárhelytől.)

Mínthogy a latin *farsura* (töltelék) szóból származó *fatras* amúgy is lefordíthatatlan, a verscímetek eredetiben adom meg.

* Reinhold Dezeimeris: *ESSAI SUR LA VIE ET LES OUVRAGES DE PIERRE DE BRACH*. Párizs, Auguste Aubry, 1858. 17. Amint Justus Lipsius utolsó hozzá intézett levele bizonyítja, „1604-ben még élt; de halála pontos időpontját nem ismerjük”.

** Akkoriban ugyanis még húsvétkor kezdődött az év.

FATRAS EN DEUX TEMPS

Pierre ha nézi Pollyt általában
érez egyfajta édes bánatot

Pierre ha nézi Pollyt általában
arra gondol miért e cidri nálam
ha testünk-lelkünk összeforrhatott
és egyikünk se teljes már magában
mit számít hogy meddig bír még a lábam
egyként mállékony minden állapot
de valahányszor idáig jutott
ráébred némileg halálraváltan
hogy más időben vannak ugyanott
ilyenkor aztán bárha pollyság van
érez egyfajta édes bánatot

Krakkó, 2012. október

FATRAS D'UNE FRONCE

Polly ha néz Pierre sötét szemébe
kedve elillan arca elborul

Polly ha néz Pierre sötét szemébe
minden kis sejtje elindul feléje
és pusztá lélekként libegve hull
míg elborítja teste bársony éje
a mondhatatlan bírhatatlan mélybe
de szörnyű érzés lappang ott alul
ez a boldogság egyszer visszahull
szegény fejére sírás lesz a vége
hisz nem szerethetünk ártatlanul
és máris ránc fut szája szögletére
kedve elillan arca elborul

Krakkó, 2012. október

FATRAS DES IMAGES D'UN MONDE ANCIEN

e vén világ unalmas már Pierre-nek
mert minden képen másik tűnik át

e vén világ unalmas már Pierre-nek
évek napok egymás hegyén hevernek
és mindegyik siratná még magát
és bezárnák hideg porlepte termek
de a rigók most másnak énekelnek
most Pollynak mutatná mint csodát
az untig ismert létezők sorát
milyennek látná ő vajon milyennek
s az ő szemével Pierre újra lát
és örül a világnak mint a gyermek
mert minden képen másik tűnik át

Krakkó, 2012. október

FATRAS DE SI PEU QUE RIEN

egy kicsit későn eszmélt rá az ég
hoggy Pollyval mi lesz ha szétbomoltam

egy kicsit későn eszmélt rá az ég
vagy akinek eszmélni illenék
hoggy Pierre-nek nincs párja itt a porban
sok volt a munka mégsem volt elég
s mikor már életét is unta rég
meg persze jócskán benne volt a korban
jött Polly majd elhagyta indokoltan
jobb ha mással van mint ha kellenék
mondta Pierre végül is boldog voltam
a végső percben is gyötörne még
hoggy Pollyval mi lesz ha szétbomoltam

Krakkó, 2013. április

FATRAS DE L'AU-DELÀ

eszedbe jussak hogyha élvezel
és nyirkos ujjait hajadba fúrja

eszedbe jussak hogyha élvezel
egy esti órát kék lúg oldja fel
a lombos ágak rajzát és az útra
sűrűn kicsordul rothadás neszel
a bokrok alján mindegy mit hiszel
a látvány mélyén tombol a natúra
és tülekszik tolong a léten túra
úgy ám szerelmem itt vagyok közel
már érzed azt a régi kertet újra
az esti széllel ott terem Pierre
és nyirkos ujjait hajadba fúrja

Krakkó, 2013. április

FATRAS DE PAPIER (FIN)

áldja az ég szakadunk el madame
mint régi albumok selyempapírja

áldja az ég szakadunk el madame
egy másik vagy két másik oldalán
ön ezt ha nem is röhögve kibírja
én még na persze visszatartanám
nézném szagolnám és szorítanám
de önnél minden percnek kész a sírja
mert emléket gyűjt hogy majd visszasírja
én múltamat vígan kifosztanám
úgy képzelem jövőnknek több a zsírja
s emléke rólam úgy zizzen le rám
mint régi albumok selyempapírja

Maros-Vasarely, 2014. január